2. Sa saatsid kül ka kurwastust,
Siis aga jälle röömustust!
Sa andsid andeks armuga
Ei nuhtlend mite wihaga.

3. So armsa sõna kallis heäl
Sai kuulutatud meile weel.
Sa andsid töidust hingele,
Ni kui ka terwist ihule!

4. Kui palusime usuga,
Siis kuulsid Sina armuga.
Ka andsid ilma palweta,
Sest täname Sind lõpmata.

5. Nüüd aastal tuleme
Ja alandlikult palume:
„Oh meie peäle halasta,
Ja hoia hinge ihuga!

6. Kui tahad meid kül katsuda,
Ja meie patud nuhelda,
Siis meie usku kinita,
Seks püha waimu läkita.

7. So sõna tundma õpeta,
Ja meie usku kaswata!
Oh hoia selget õpetust
Ja keela ära segadust!

8. Oh woia Keisrit Waimuga
Ja täida Oma wäega,

Et kõik, mis tema wõtab nõuks,
Ka sünniks Sinu nime auuks!

9. Sind palume ka südamest,
Meid hoia sõa-kära eest,
Et rahus wõime elada,
Kõik tööd meil wõiksid sigida.

10. So päikest lase paistada,
Ka wihma wahest sadada,
Et wiljuke wõiks kaswada,
Kõik loomad saaksid elada!

11. Meid hoia katku, tõwe eest,
Meid kisu kõige häda seest,
Kõik tulle kahju keela Sa,
Wee-uputust niisama ka!

12. Oh anna mis meil' tarwis lääb,
Et süda ika rahul jääb.
Ei rikust ega waesust ka,
Et teenime Sind keelmata.

13. Ja kui se aasta meile ka
Ehk wiimne peab olema,
Siis aita kui kül sureme,
Et elu sisse läheme!

14. Kui keha maha maetud saab,
Siis hing kül Sinu kätte jääb,
Kui kohut wõistma tuled Sa,
Siis ühenda neid armuga!“

Maa-rahwa Kasuline Kalender 1861, lk. 19